

STUDIU PRIVIND PROTECTIA MEDIULUI
ORAS IANCA,
JUDETUL BRĂILA

1. INFORMATII GENERALE

1.1. TITULARUL STUDIULUI

Titularul Studiului : Consiliul Local al Orasului Ianca

Adresa : Calea Brăilei nr.27, Ianca, Jud Brăila, cod 815200

Persoana de contact: Primar: Fănel George Chiriță

e-mail: primaria.ianca@yahoo.com

1.2. AUTORII LUCRARI

Numele : Vasile Pintilie – Expert de mediu;

Adresa : Focșani, B-dul Brăilei, Nr. 5, Ap.4, 0744 658 780

Persoana de contact : dr.ing. Vasile Pintilie, tel/fax:0337.101.223,

e-mail: pintilievvasile59@yahoo.com

Numele : Mirela Guzu – Expert de mediu;

Adresa : Petresti, Vrancea, 0766 689 083

Persoana de contact : dr.ing. Vasile Pintilie, tel/fax:0337.101.223,

e-mail: pintilievvasile59@yahoo.com

1.3. DENUMIREA STUDIULUI

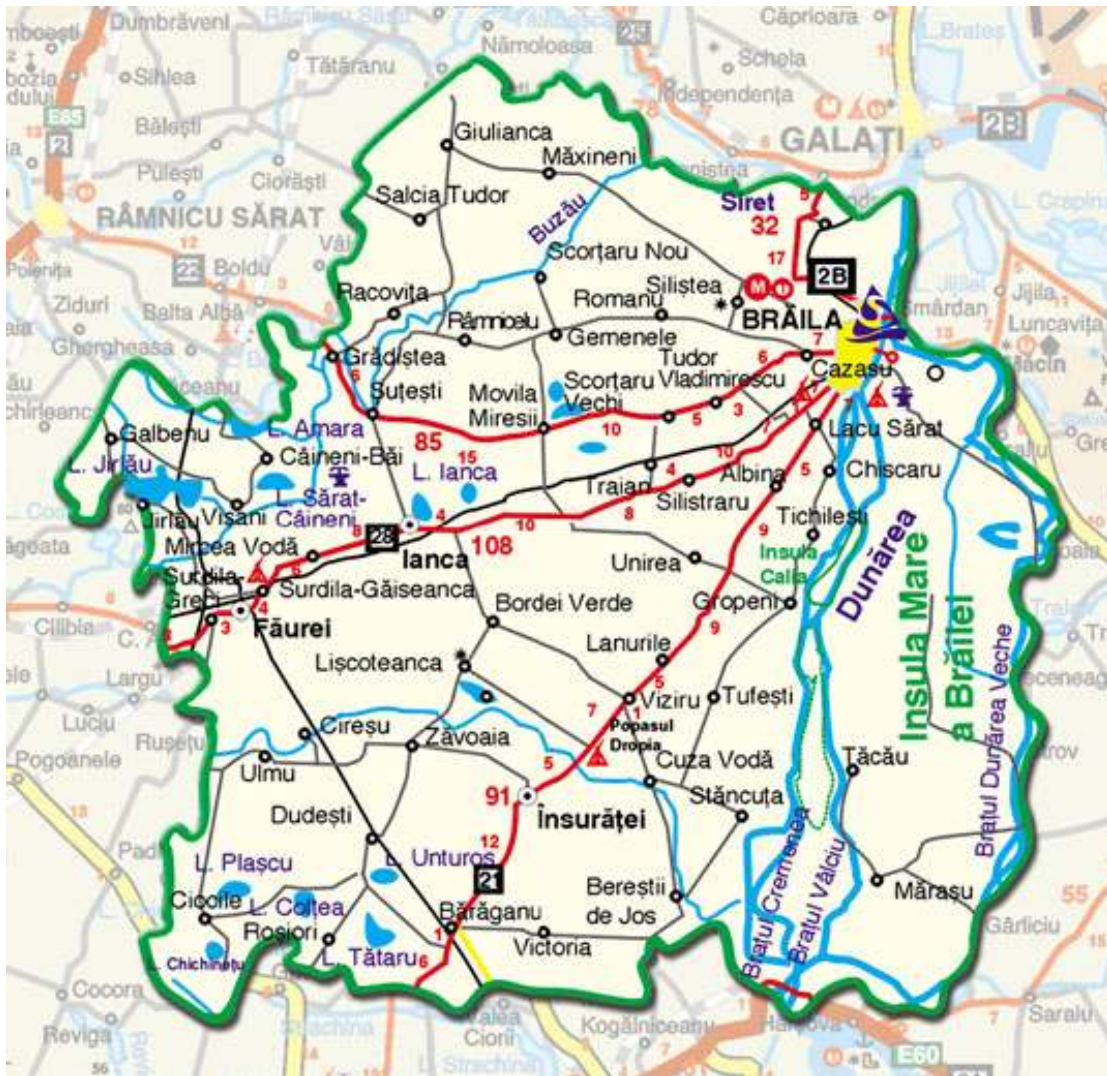
Documentația elaborată de către autor este un Studiu privind protecția factorilor de mediu necesară elaborării Planului de Urbanism General al orașului Ianca, județul Brăila.

Orașul Ianca este așezat în partea central-vestică a județului Brăila, pe DN2B, drum aflat în directă legătură cu următoarele drumuri județene și comunale: DJ221- Ianca-Sutesti, DJ 211- Ianca Gară-Bordei Verde, DC 35-Ianca-Berlesti, DC 26-Ianca-Târlele-Filiu și DC 37 Ianca Gară-Plopu.

Teritoriul administrativ al orașului Ianca are o formă poligonală, are o suprafață de 186,14 km², din care 10,96 km² intravilan (Ianca-6,06 km², Plopu-0,98km², Oprisenesti 0,81 km², Perisoru 1,06 km², Târlele-Filiu-1,37km², Berlesti-0,68km²) și se învecinează cu următoarele teritorii comunale: Mircea-Vodă la vest, cea mai lungă limită de comună, Bordei-Verde la sud-est, Sutesti la nord, Traianu la est, Movila Miresii la nord-est, Ciresu la sud-est, Visani la nord-vest și Zăvoaia la sud.

De la nord la sud, teritoriul Unității Administrative - Teritoriale Ianca se desfășoară pe 18,5 km, iar de la vest la est pe 15,3 km.

ANEXA 1 - Harta județului Brăila



Orasul Ianca este situat în partea de sud a țării fiind cuprins între următoarele coordonatele:

- la N 45 grade și 8 minute;
- la E 27 grade și 29 minute;

Studiul este elaborat în conformitate cu legislația de mediu în vigoare și va descrie situația factorilor de mediu și influențele ce le generează la acest moment.

1.4. DESCRIEREA SITUATIEI EXISTENTE

Elemente ale cadrului natural

1.4.1.1 Relieful

Din punct de vedere geomorfologic teritoriul apartine unității Câmpia Brăilei, care se întinde de la est de linia Făurei – Tândărei, până la est de Valea Ianca.

Pantele domoale cuprinse între 1 - 3% cu mici ondulații și forme alungite, caracterizează în general terenul plan al comunei.

Deși monoton, la prima vedere, relieful teritoriului comunei Ianca prezintă unele variații, aflându-se într-un climat arid, cu vegetație și faună specifică câmpiei și cu soluri cernoziomice care dau producții mari la hectar în agricultură.

1.4.1.2.Hidrografia

1.4.1.2.1. Ape de suprafață

Perimetrul teritoriului Ianca, aparținând genetic Cîmpiei Brailei poartă amprenta evoluției acesteia.

Din punct de vedere geologic analizând sondajele efectuate se poate afirma că sunt prezente toate erele și cu mici excepții toate pe perioadele.

În fundamentul Platformei Meosice sunt prezente situri cristaline precambriene, urmate de sisturi verzi și apoi stratele paleozoicului alcătuite din sisturi calcaroase, argiloase și gresii marnice cu intercalări de nisip. La suprafață formațiunile aparțin cuaternarului reprezentat prin straturi de loess cu adâncimea de 10 - 12 m.

Depozitele loessoide din județul Braila, se deosebesc din punct de vedere granulometric și al compoziției chimice de cele din zonele limitrofe Baraganul de Sus,

Cimpia Rimnicelului, etc. Astfel in Cimpia Brailei si Calmatuiului acestea se incadreaza in depozite loessoide fin nisipoase, cu fractiunile 0,2 - 0,02 intre 25 - 50% si de 0,2 intre 10 - 20%.

Compozitia chimica si granulometrica a depozitelor loessoide cit si prezenta nisipurilor eoliene sub forma de dune fixate pe malul drept al Calmatuiului si in mai mica masura pe cel al Buzaului, scot in evidenta rolul vinatului si geneza acestora.

Aceste nisipuri fin antrenate de vint provin din albiile Buzaului, Calmatuiului si Dunarii. Spre deosebire de depozitele loessoide din partea vestica a Cimpiei Romine sau din Baraganul Sudic, care are o culoare galbena - roscata, cele din judetul Braila au o culoare galben - albicioasa.

Fenomenul tectonic ce a actionat si mai actioneaza si in prezent este miscarea de substanta, fenomen care influenteaza fizionomia actuala a reliefului.

In patura de loess se afla si primul strat de apa freatica. Nivelul apei freaticice pe teritoriul din Lunca Calmatuiului este la o adincime cuprinsa intre 0,5 - 3 m, iar pe terasa nivelul apei freaticice este intre 3 - 6 m.

1.4.1.2.2. Ape subterane

Principalele elemente care definesc regimul apelor subterane sunt: energie de relief foarte slabă, regim climatologic deficitar și valori mici ale scurgerii specifice. Hidrostructurile de adâncime prezintă continuitate pe suprafețe mari, astfel pietrișurile de Cândești și mai ales cele a unor acvifere freaticice din formațiunile predominant holocene au importanța economică foarte mare, alimentarea în subteran realizandu-se în principal prin infiltrații din apele de suprafață. Faciesurile fluviatile prezintă interes hidrogeologic deosebit, asigurând debite foarte mari.

Prin introducerea irigațiilor, regimul hidrogeologic regional s-a modificat prin ridicarea nivelului apelor subterane, în perioadele cu precipitații abundente, zonele slab drenate sunt subinundate.

Principalele acvifere de adâncime sunt stratele de Cândești. În bazinul inferior al Buzăului, Stratele de Cândești au un caracter psamitic, nisipuri și nisipuri argiloase, cu grosimi mici. Alimentarea acviferului se realizează dinspre vest și probabil din Siret. Creșterea presiunii de zăcământ se produce spre sud, concomitent cu afundarea structurală.

Principalele formațiuni geologice care posedă proprietăți hidraulice conductive și capacitate (de transmisivitate și înmagazinare), prezentând astfel importanță practică din punct de vedere hidrogeologic, sunt:

➤ formațiunile holocene (aluviunile grosiere ale râurilor Siret, Buzău, Călmățui și Dunăre). În formațiunile cuaternare sunt prezente, în raport cu adâncimea, trei tipuri de acvifere și anume:

- acviferul situat în depozitele loessoide;
- acviferul freatic propriu-zis din văile fluviatile și din zona de câmpie (primul strat cu permeabilitate ridicată sub depozitele loessoide);
- acviferul de adâncime.

Apele freatice de pe teritoriul localității Ianca nu se încadrează în limitele de potabilitate. Se recomandă:

- punerea în funcțiune a sistemelor de alimentare cu apă;
- asigurarea rezervelor de apă de incendiu;
- menținerea în stare bună a amenajărilor existente pe râurile din județ, atât cele piscicole cât și cele cu scop de protecție a albiei și a malurilor;

- realizarea unor construcții și amenajări de orice fel ce au drept scop limitarea riscurilor naturale și tehnologice (lucrări hidrotehnice pentru atenuarea și devierea viiturilor, lucrări de combatere a eroziunii de adâncime) și orice fel de construcții și amenajări cu respectarea prevederilor legislației în vigoare;

- realizarea unui management al apelor funcție de proveniența și soluțiile adoptate (canalizări, stație de epurare, etc.).

Calitatea apelor naturale, ca de altfel și a celorlalți factori de mediu, este puternic influențată de impactul surselor de ape uzate. Pentru aprecierea modificării calității apei diverselor formații hidrologice, ca urmare a recepționării de substanțe nocive, este necesar să se cunoască anumite caracteristici globale ale principalelor surse de poluare și anume:

- volumele de ape uzate evacuate anual;
- cantitățile de substanțe poluante conținute în apele uzate evacuate în receptorii naturali;
- situația funcționării principalelor stații și instalații de epurare.

1.4.1.2.3. Lacurile

În județul Braila se întâlnesc lacuri de stepă și de lunca. O primă categorie o constituie cea a lacurilor cantonate în marele depresiuni de tasare în loess sau croturi (Ianca 332 hectare, Plopu 300 hectare, Lutul Alb 357 hectare). O altă categorie de cuvete lacustre o formează limanurile fluviatile (Jirlau 1086 hectare, Caineni 74 hectare, Ciulnita 92ha).

Lacurile de meandru și de brat parazit se găsesc îndeosebi în lunca Dunării (Blasova 400 hectare, Japsa Plopilor 76 hectare), pe terasa Calmatuiului (Sarat Batogu, Bentu Batogu), precum și în apropiere de Braila (Lacu Sarat). Apele din Lacu Sarat -

Braila, Sarat Batogu, Tataru-Caineni si Movila Miresii au efecte terapeutice, Lacu-Sarat si Caineni fiind declarate statiuni balneoclimaterice. Lacurile Jirlau, Ciulnita, Lutul Alb, Plopu, Ianca si Blasova sunt amenajate pentru piscicultura. In judetul Braila sunt si lacuri artificiale destinate pescuitului sau irigatiilor: Maxineni, Gradistea, Ianca, Ulmu, Brotacelul (in prezent lacul Brotacelul este fără luciu de apă).

De asemenea, exista si lacuri de acumulare, precum lacurile Galbenu si Satuc pe paraul Valea Boului, precum si Mircea Voda pe Buzoiei Nord, a căror apa este folosita la irigat.

1.4.1.3. Clima

Din punct de vedere climatic zona studiată este temperat continentală, caracterizată de variațiile mari de temperatură între vară și iarnă. Temperatura medie anuală este +11°C. Vântul dominant suflă cu intensitate moderată din direcția NE.

Cantitatea medie anuală de precipitații este de 400 mm.

Principalele formațiuni barice care influențează clima zonei sunt:

- Anticicloul siberian (care acționează mai ales în perioada rece a anului și aduce temperaturi foarte scăzute și, uneori, viscole);
- Ciclonii mediteraneeni (acționează în orice perioadă a anului și aduce precipitații abundente dinspre Marea Mediterană) – un caz special îl constituie ciclonii retrograzi din Marea Neagră, care pot genera cantități foarte mari de precipitații;
- Anticicloul azoric – în general determină vreme însorită, fără precipitații;
- Anticicloul arabic – determină caniculă și secetă în timpul verii.
- Celelalte formațiuni barice (ciclonii islandezi, anticicloul scandinav etc.) au o influență mai redusă asupra climei regiunii datorită prezenței Munților Carpați.

➤ La nivel local, clima este influențată de larga deschidere a câmpiei, care impune amplitudini mari de temperatură între sezonul rece și cel cald al anului, o cantitate de precipitații mult mai redusă comparativ cu zonele de deal și de munte, dar și o frecvență mare a vânturilor. În sezonul rece se produce frecvent fenomenul de ceață.

Vântul reprezintă un element climatic de o mare importanță pentru întreaga regiune în care este situată comuna. Vântul care „bântuie” în zona este Crivățul, un vânt uscat, rece care bate iarna fiind provocat de anticicloul Siberian care bate de la N-E către S-V, în sens contrar Crivățului bate Austrul. Vara bate din est Suhoveiul, vânt cald și uscat venit din Asia de Sud-Vest. Zilele când suflă Băltărețul și Vântul de Vest sunt în general zile cu precipitații, Munteanul (dinspre NV, care poate genera precipitații abundente).

Temperatura medie multianuală este de 8-10°C, variațiile care se înregistrează se datorează microreliefului și lacurilor. Media lunii celei mai calde, august, este 23°C, în timp ce media lunii cele mai reci, ianuarie, se situează în jurul valorii de -3°C.

Temperatura maximă absolută, +39°C, s-a înregistrat în ziua de 10 august 1951, iar temperatura minimă absolută a atins valoarea de, -26,2°C, la 1 ianuarie 1940.

Precipitațiile înregistrează o sumă medie multianuală de 480 mm, cu două vârfuri (unul principal în iunie – 70 mm și unul secundar în noiembrie) și două perioade mai uscate (februarie–martie și august–septembrie). În anii cei mai secetoși, valorile precipitațiilor scad la jumătate (250 mm), în timp ce în cei excesiv de ploioși, acestea aproape se dublează (800–900 mm) – de ex. 832,3 mm în 2005 la postul plu-viometric Lanurile.

De-a lungul timpului, cantitățile lunare de precipitații au înregistrat valori foarte diferite, ceea ce arată marea lor variabilitate neperiodică, cele mai evidente remarcându-se în luna cea mai secetoasă, februarie, și cea mai ploioasă, iunie.

Stratul de zăpadă constituie un factor climatologic important, prin influența pe care o are asupra bilanțului caloric și hidric local iar adâncimea de îngheț - STAS 6054/77 - este de 0,90 m.

Structura și proprietățile stratului de zăpadă precum și influența lui asupra celorlalte elemente meteorologice constituie aspecte care trebuie să fie luate în considerație pentru folosirea lui în diferite sectoare de activitate având loc între 21 octombrie și 1 noiembrie, iar ultima între 21 martie- 1 aprilie.

Regimul anual al duratei de strălucire a Soarelui și repartiția sa teritorială se află în strânsă legătură cu regimul și distribuția nebulozității cu un număr mediu anual de zile senine-110 și numărul mediu anual de zile acoperite: 100-120.

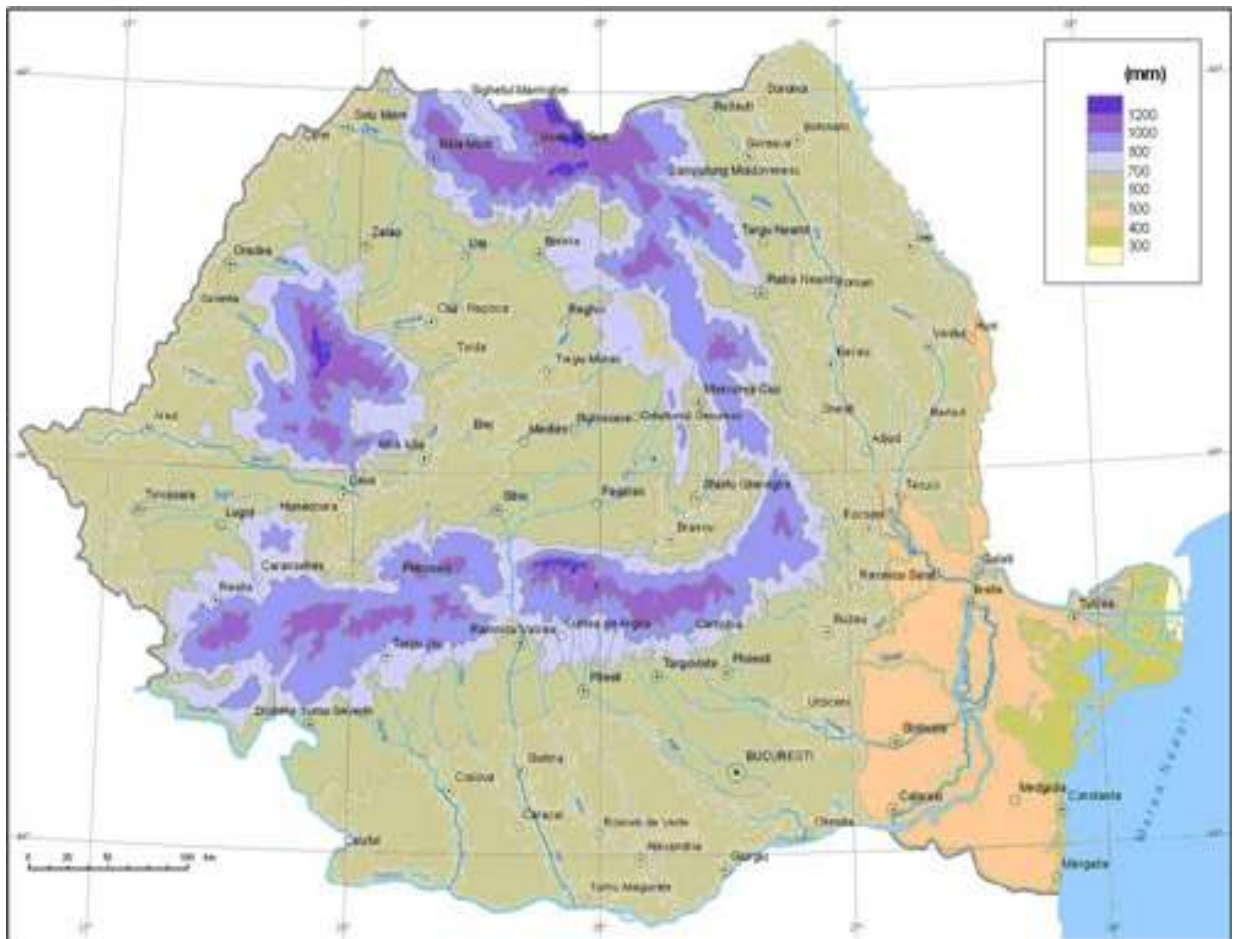
Din analiza duratei medii de strălucire a Soarelui în zona Brăila rezultă că aici se înregistrează o valoare de 2 220 de ore/an în zona de câmpie ceea ce asigură o valorificare a resurselor solice diversă în special viticultura și pomicultura.

În semestrul cald, căruia îi revine aportul principal din durata anuală de strălucire a Soarelui, se înregistrează valori ce depășesc 1400 ore.

În semestrul rece, între octombrie și martie, teritoriul Brăilei beneficiază de peste 650 de ore de însorire.

Incarcarile date de zapada conf Codului de Proiectare: Evaluarea actiunii zapezii asupra constructiilor, indicativ CR 1-1-3/2005 avand IMR 50 ani are valori de 2,5 KN/mp.

ANEXA 2 - Repartitia cantitatilor medii anuale de precipitatii pe teritoriul Romaniei



1.4.1.4. Solul si Subsolutul

Având în vedere diversitatea formelor de relief, a structurii și litologiei, condițiilor climatice, precum și structura formațiunilor vegetale, în perimetrul studiat apare o mare diversitate de soluri.

În repartizarea solurilor factorul primordial îl constituie treptele majore de relief, iar în cadrul acestora prezența microformelor (terase, lunci, crovuri, gârle și meandre părăsitate) a generat o diversitate accentuată a tipurilor de soluri.

În câmpie rocile din substrat sunt de regulă permeabile, reprezentate prin depozitele loessoide luto-argiloase, depozite aluvio-lacustre vechi, depozite aluviale și aluvio-proluviale. Poziția pânzei freatice superficiale influențează la rândul său dezvoltarea anumitor tipuri de soluri. În câmpie se distinge un areal în care pânza freatică se situează în zona acritică, la adâncimi de 5-10 m și deci nu influențează regimul hidric al solului. Acesta corespunde în principal zonei de câmpie piemontană.

Solurile de câmpie sunt dominante de cernoziomuri. Această familie este formată din cernoziomul levigat, care ocupă cea mai mare suprafață: la poalele Istritei, în piemontul Râmnicului, interfluviul dintre Călmățui și Ialomița, în Câmpia Râmnicului.

Cernoziomul ciocolatiu și castaniu ocupă partea de sud și est a zonei de câmpie. Solurile sărate (soloneturi, soloceacuri, solodii), sunt prezente de-a lungul Călmățuiului, pe Valea Sărarei, în zona localității Stâlpu și în sudul Câmpiei Râmnicului. În partea de sud a Călmățuiului există cernoziomuri levigate nisipoase fosile, ce s-au stabilizat în deschiderile naturale din văile Buzău, Călnău, Slănic, Râmnic. Aceste soluri se pretează foarte bine cultivării cerealelor—grâu, orz, porumb-florii-soarelui, sfeclei de zahăr, precum și plantelor medicinale și furajere. De asemenea, mai ales de-a lungul albiei râului Buzău s-au înființat mari ferme legumicole. În terasa Călnăului pânza freatică fiind la mare adâncime, capacitatea productivă a solurilor este condiționată de amenajarea unor incinte irigate.

Pe teritoriul orasului Ianca principalele tipuri de sol sunt:

- cernoziomurile (bogate în humus de mare fertilitate)
- cernoziomurile levigate (în humus de mare fertilitate)

În zonele cu umiditate mai mare, predomină solurile gleice, salinizate, alcalinizate - moderat spre puternic (aluvio-soluri, soloneturi) cu nivelul apei freatice situat la adâncime mică, formate pe depozite fluviatile cu textură fină.

Terenurile interceptate de forajele executate în zonă au pus în evidență un strat superficial de sol vegetal în grosime de 0,5....0,9 m. În continuare se întâlnește un orizont loessoid umezit la partea inferioară, alcătuit din praf argilos loessoid, plastic vârtos până la plastic moale la adâncimi de 4,2.....5,9 , urmat de un strat de praf nisipos argilos galben, plastic consistent....plastic moale sau nisip argilos galben, plastic curgător, până la adâncimea de investigare de 8 m.

Din punct de vedere seismic teritoriul se încadrează în zona "B" cu coeficient $k_s = 0,25$. Perioada de colț $T_c = 1,5$ secunde corespunzând gradului VII-MSK.

La sfârșitul anului 2008, a fost emis Ordinul comun nr. 1.552/743 al Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile și al Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru aprobarea listei localităților pe județe unde există surse de nitrați din activități agricole.

Pentru o mai bună gospodărire a solului în zonele identificate drept vulnerabile este obligatorie aplicarea „Codului de bune practici agricole” aprobat prin Ordinul MMGA și MAPD nr.1182/1270/2005, și s-a organizat „Sistemul național de monitoring integrat al solului, de supraveghere, control și decizii pentru reducerea aportului de poluanți proveniți din surse agricole și de management al reziduurilor organice provenite din zootehnie în zone vulnerabile și potențial vulnerabile la poluarea cu nitrați” .

În noiembrie 2007 a intrat în vigoare HG 1403 privind refacerea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate. Această hotărâre stabilește cadrul legal pentru desfășurarea activităților de curățare, remediere și/sau reconstrucție ecologică a zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate.

Metodologiile de refacere a mediului geologic se stabilesc de către autoritatea competentă pentru protecția mediului în urma analizei raportului geologic final de investigare și evaluare a poluării mediului geologic și, după caz, a studiului evaluării de risc, luând în considerare următoarele:

- caracteristicile și funcțiile solului, ale formațiunilor geologice și ale apelor subterane;
- tipul și concentrația, gradul de risc pe care îl prezintă poluanții, organismele sau microorganismele nocive;
- distribuția poluanților în mediul geologic;
- volumul solului poluat sau subsolului care necesită tratarea, localizarea, adâncimea și accesibilitatea acestuia;
- obiectivele refacerii mediului geologic și intervalul de timp necesar pentru atingerea acestora;
- raportul cost/beneficiu al metodologiilor de refacere a mediului geologic;
- destinația terenului după refacerea mediului geologic și posibilitatea utilizării acestuia, având în vedere potențialul de dezvoltare al zonei sau folosința terenului preconizată pentru viitor.

1.4.1.5. Vegetația și fauna

Elementele de vegetație din zona studiată sunt elemente tipice de stepă pontică și silvostepă panonică. Într-un trecut mai îndepărtat, vegetația caracteristică era reprezentată prin speciile de stepă. Aceasta a fost în mare parte desțelenită și înlocuită cu vegetație de cultură în proporție de 90%.

În zona studiată nu se identifică ecosisteme specifice.

Cea mai mare parte a teritoriului administrativ este ocupată de terenuri agricole. Se găsesc și rămășițe de stepă, reprezentată de pajiști naturale precum și pe marginea drumurilor, de-a lungul digurilor și canalelor de irigație. În pajiștile xerofile, speciile predominante sunt reprezentate prin graminee ca negară, păiușurile stepice, pirul crestat, ovăzul sălbatec. Mai cresc traista ciobanului,

troscotul, coada șoricelului, volbura, păpădia, pelinul, cimbrisor, diferiți scaieți, etc. Majoritatea acestor plante își dezvoltă ciclul evolutiv înaintea venirii perioadelor secetoase de la sfârșitul verii.

Zona Ianca se găsește în plină zonă a stepei. Vegetația spontană a fost înlocuită pe arii extinse de culturile agricole.

Cea mai mare parte a teritoriului administrativ este ocupată de terenuri agricole. Se găsesc și rămășițe de stepă și silvostepa reprezentată de pajiști naturale precum și pe marginea drumurilor, de-a lungul digurilor și canalelor de irigație. În pajiștile xerofile, speciile predominante sunt reprezentate prin graminee ca negară, păiușurile stepice, pirul crestat, ovăzul sălbatec. Mai cresc traista ciobanului, troscotul, coada șoricelului, volbura, păpădia, pelinul, cimbrisor, diferiți scaieți, etc. Majoritatea acestor plante își dezvoltă ciclul evolutiv înaintea venirii perioadelor secetoase de la sfârșitul verii.

Dintre mamiferele ce-și duc viața mai ales în zona de stepă, rozătoarele sunt cele mai numeroase. Acestea sunt reprezentate prin: popândău, hârciog, șoarece de câmp, șoarece de stepă, iepure de câmp. Dintre păsări întâlnim: turturele, potârniche, iar dintre răpitoare: uliul porumbac, cucuveaua, șorecarul încălțat. În stepă și chiar în localitate trăiește un număr mare de grauri, iar cioara neagră și-a mărit considerabil numărul.

1.4.2. Peisajul

Orasul Ianca este format din urmatoarele sate:

- Oras Ianca si sat gara Ianca cu o suprafata de 606,17 ha
- sat Perisoru S=100,58 ha
- sat Plopu S=98,23 ha

- sat Berlesti S=68,06 ha
- sat Oprisenesti S=81,33 ha
- sat Tirlele-Filiu S=136,62 ha

și așezat în zona de câmpie, unde din punct de vedere peisagistic se observă o vegetație specifică zonei de șes, unde factorul de ariditate este la el acasă și care aclamă folosirea irigațiilor, deoarece culturile de câmp nu generează producții mari, potențialul pedologic al terenurilor fiind relativ sărac în humus.

Gospodăriile populației sunt tipic de câmpie, fiind construite mai mult din materiale locale, doar în zona rezidențială a satului reședință de comună se observă trăsături mai urbane, fiind concentrate în această zonă unitățile administrative funcționale (școala, cămin cultural, poliție, biserică, magazine, etc).

1.4.3. Mediul social si economic

Conform situației primite din partea beneficiarului, populația orașului Ianca a fost de **6104 persoane** la nivelul anului 2011 este următoarea:

- **oras Ianca**-sat Plopu -1365 persoane
- sat Gara Ianca-57 persoane
- sat Oprisenesti - 748 persoane
- sat Berlesti - 366 persoane
- sat Perisoru -1030 persoane

Persoanele apte de muncă au tendința de a lucra în străinătate în țări precum Franța, Spania și Italia. Odată cu dezvoltarea economică a localității se va putea atrage la sate o parte dintre aceștia, diminuându-se vizibil emigrarea lor către alte locuri.

Din cele prezentate mai sus rezultă un grad redus de modernitate al structurii social - economice a populației active ocupate determinată în principal de ponderea redusă a populației în sectorul terțiar.

Printre instituțiile de cultură se numără următoarele:

- Bibliotecă
- Cabinete medicale;
- școli generale,
- Directia serviciilor publice,
- Gradinita
- C.N. Autostrazi si drumuri nationale
- Clubul de arte
- Casa de cultura Ion Theodorescu
- Muzeul orasului Ianca
- Posta romana
- Ocolul Silvic
- Parcul orsului

Suprafața totală a comunei este de 18.614,05 ha din care terenul intravilan ocupă 1090,99 ha. Condițiile geografice și climaterice favorabile zonei au determinat locuitorii să practice o serie de activități predominant agricole cum ar fi cultivarea plantelor și

Pe raza administrativa a localitatii Ianca intalnim Lacul Ianca cu o suprafat de 310 ha si Lacul Plopu – 214 ha.

1.4.4. Situatii de risc

Pericolele naturale sunt acele elemente ale mediului înconjurător, dăunătoare omului și cauzate în general de forțele exterioare lui. În condițiile în care pericolul

reprezintă cauza, iar riscul - posibilitatea de producere a respectivului pericol, dezastrul este definit ca un eveniment ce produce mari pierderi materiale și umane și prejudicii aduse mediului.

Orasul Ianca se află situată în zona central - vestică a județului Brăila, în zona Câmpiei Brăila, unde expunerea la riscurile naturale a locuitorilor acestei comune este mărită în caz de fenomene meteorologice periculoase: furtuni, tornadă, secetă, îngheț.

Din această succintă prezentare a principalelor surse de risc prezente și potențial active de pe teritoriul orasului Ianca, cu toate legăturile lor de interdependență cauzală, se poate deduce ușor faptul că teritoriul este sub incidența unui factor de vulnerabilitate naturală mare prin prezența a cel puțin doi sau trei factori de risc ce pot genera dezastre primare.

Satele componente ale orasului pot fi afectate, iar din experiența anilor trecuți, rezultă că intensitatea fenomenelor nu poate duce la evacuarea populației.

Valoarea funcției combinatorii ce determină acest factor de vulnerabilitate crește direct proporțional cu posibilele riscuri secundare ce pot fi activate de riscurile principale.

La nivelul localitatii vor fi întocmite planuri pentru poluări accidentale ale solului și pânzei de apă freatică, precum și a bălților și cursul receptor natural Buzău.

Pe teritoriul localitatii nu există zone cu riscuri naturale, totuși este necesară evaluarea riscurilor.

Evaluarea riscului asupra sănătății umane, animale și a mediului este un proces menit să evalueze riscurile directe sau indirecte, imediate sau întârziate, pe care introducerea deliberată în mediu sau introducerea pe piață a organismelor modificate genetic le pot avea asupra sănătății umane și a mediului.

De exemplu, riscul de incendii la gospodăriile populației sunt înregistrate ca fiind frecvent produse, acestea fiind generate de nesupravegherea focului deschis și necurățirea coșurilor de fum.

Evaluarea riscului se face pentru fiecare caz în parte înainte introducerii și ia în considerare natura organismului introdus și a mediului receptor, precum și efectele potențiale cumulative pe termen lung, asociate interacțiunii cu alte organisme modificate genetic și cu mediul înconjurător. Evaluarea se realizează de către organisme științifice independente sau experți independenți, autorizați sau atestați conform legislației.

Evaluarea riscului asupra sănătății umane și a mediului trebuie să stabilească dacă este necesar să se realizeze managementul riscurilor și, dacă da, care sunt metodele cele mai potrivite pentru aceasta.

În funcție de categoria de riscuri identificată, se stabilesc următoarele mijloace necesare de prevenire și combatere a riscurilor: inspecții de prevenire efectuate atât de către membrii comitetului local pentru situații de urgență, cât și de șeful serviciului voluntar pentru servicii de urgență; serviciul voluntar pentru situații de urgență; grupa de asistență medicală și descarcerare; echipa de salvare-căutare, NBC și pirotehnice.

Potrivit legislației în vigoare, resursele financiare necesare acțiunilor și măsurilor pentru prevenirea și gestionarea unor situații de urgență se suportă din bugetul local.

1.4.5. Zone de agrement

În raza administrativă a orasului Ianca sunt amenajate spații de agrement – Parcul orasenesc IANCA ce face parte din domeniul public al orasului, administrat de Consiliul Local cu o suprafață totală de 23.123 mp, situat în zona centrală respectiv Str.parcului nr.6.

Conform „Art.2-1” din OUG 114/2007 pentru modificarea și completarea OUG 195/2005 privind protecția mediului, este necesară asigurarea suprafeței de spațiu verde de minimum 26 m²/locuitor, până la data de 31 decembrie 2013.

Pentru a respecta legislația în vigoare, la nivelul orasului Ianca suprafața necesară, în urma calculului efectuat ($6104 \text{ loc} \times 26 \text{ mp/loc} = 158.704 \text{ mp}$) este de 158,70 ha, reprezentând 6,84 % din intravilanul existent.

Pentru sat Plopu este necesară suprafața de mp ($1 \text{ } 365 \text{ loc} \times 26 \text{ mp} = 35.490 \text{ mp}$).

Pentru Gara Ianca este necesara suprafata de 1482 mp din intravilanul existent ($57 \text{ loc} \times 26 \text{ mp} = 1482 \text{ mp}$).

Pentru sat Oprisenesti - 748 persoane este necesara suprafata de 1,74 ha ($748 \text{ loc} \times 26 \text{ mp} = 19.448 \text{ mp}$).

Pentru sat Berlesti - 366 persoane este necesara suprafata de 0.95 ha din intravilanul existent ($366 \text{ loc} \times 26 \text{ mp} = 9.516 \text{ mp}$).

Pentru Perisoru - 1030 persoane este necesara suprafata de 26,78 ha din intravilanul existent – 0,38 % ($1030 \text{ loc} \times 26 \text{ mp} = 26.780 \text{ mp}$).

În consecință, pentru cele cinci sate, propunem amenajarea de parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate cu flori, spații verzi publice de folosință specializată sau păduri de agrement însumând 135,58 ha ($158.704 \text{ mp} - 23.123 \text{ mp} = 135.581 \text{ mp}$).

1.4.6. Reteaua de cai de comunicatii

Orasul Ianca este asezat în partea central-vestică a judetului Brăila, pe DN2B, drum aflat în directă legătură cu următoarele drumuri judetene si comunale: DJ221-Ianca-Sutesti, DJ 211- Ianca Gară-Bordei Verde, DC 35-Ianca-Berlesti, DC 26-Ianca-Târlele-Filiu si DC 37 Ianca Gară-Plopu.

1.4.7. Retea de alimentare cu apa si canalizare

In septembrie 2011 s-a incheiat un contract cu firma Halcrow pentru proiectarea si supervizarea lucrarilor “Reabilitarea si modernizarea sistemelor de apa si apa uzata in judetul Braila.”

Existența sistemului de alimentare cu apă în localitatea Ianca duce la creșterea șanselor ca următoarele oportunități să se realizeze :

- înființarea de ferme zootehnice specializate în creșterea bovinelor și porcinelor;
- înființarea de agenți economici pentru prelucrarea produselor animaliere;
- înființarea de mici ateliere meșteșugărești, care pot readuce în conștiința maselor obiceiurilor și tradițiilor populare;
- apariția unor pensiuni agro-turistice.

Din cele prezentate mai sus rezultă că este necesară realizarea unor sisteme centralizate de colectare a apelor uzate menajere și epurare mecano-biologică ce permite evacuarea efluenților. Pentru demararea acestei investitii a fost intocmit Studiul de fezabilitate.

Canalizarea - partiala în condițiile actuale, constituie o problemă având în vedere colectarea, neutralizarea apelor uzate și evacuarea lor în emisar. În prezent apele uzate se evacuează în fose individuale, latrine iar apele de precipitații sunt colectate în rigolele stradale și funcție de configurația (cotele de nivel) terenului, evacuate pe terenul agricol din exteriorul localității.

Rețeaua de canalizare existenta este alcatuita din 6 km de conducte de azbociment si beton cu diametre cuprinse intre 200 si 1.000 mm care sunt amplasate pe strazile orasului Ianca. La aceasta retea sunt racordate cele 37 de blocuri din Ianca si cca. 37 de gospodarii individuale.

In prezent orasul Ianca dispune de conducte de canalizare partial, doar pe cateva strazi.

Sistemul de canalizare este gravitational si prin intermediul unui colector in lungime de aproximativ 9.8 km deverseaza apele uzate in statia de epurare.

Gradul de uzura al colectoarelor este foarte ridicat, fiind estimat la 60%.

Rețeaua de canalizare este subdimensionata cu numeroase deteriorari si acopera doar 36% din trama stradala.

1.4.8. Alimentare cu energie electrica si gaze

Alimentarea cu energie electrică a orasului Ianca este realizată într-un procent de 100% din statia de transformare Ianca 110/20 kv din strada Calea Brailei (langa fosta fabrica de zahar) actualmente SC AGRIMON-distribuitoar- SC ELECTRICA DISTRIBUTIE MUNTENIA NORD.

Pe teritoriul administrativ al orasului Ianca există un sistem centralizat de alimentare cu gaze naturale ce se face din statia de predare Oprisenesti-SNT Transgaz. Distribuitor fiind SC GDF SUEZ ENERGY DISTRIGAZ SUD prin statia de reglare SRS Ianca aflata in oras Ianca.

1.4.9. Deseuri

Deșeurile reprezintă una din problemele cele mai acute legate de protecția mediului. În fiecare an se generează mari cantități de deșeuri atât din producție cât și de la populație, deșeurile nepericuloase și periculoase (deșeurile menajere și asimilabile din comerț, industrie și instituții), la care se adaugă alte câteva fluxuri speciale de deșeuri: deșeurile de ambalaje, deșeurile din construcții și demolări, nămoluri de la epurarea

apelor uzate, vehicule scoase din uz și deșeuri de echipamente electrice și electronice care au un mod de gestionare specific.

Conform legislației europene de mediu transpusă prin acte normative naționale se impune economisirea resurselor naturale, reducerea costurilor de gestionare și aplicarea unor soluții eficiente pentru diminuarea impactului deșeurilor asupra mediului .

Operatorii economici au obligația de a valorifica deșeurile proprii prin reciclare, valorificare energetică, tratare (pentru diminuarea gradului de pericolozitate) și, doar în ultimul rând, soluția aleasă să fie, eliminarea prin incinerare sau depozitare. Informațiile privind generarea deșeurilor și practicile actuale de gestionare a acestora sunt importante în identificarea riscurilor potențiale pentru mediu și sănătate umană, cât și pentru verificarea modului de respectare a gestionării deșeurilor impuse prin legislația în vigoare.

Deșeurile de orice fel, rezultate din activitățile umane și de producție, constituie o problemă deosebită, datorată atât creșterii continue a cantităților și a tipurilor acestora (care prin degradare și infestare în mediul natural prezintă un pericol pentru mediul înconjurător și sănătatea populației), cât și însemnatelor cantități de materii prime, materiale refolosibile și energie care pot fi recuperate și introduse în circuitul economic.

Responsabilitatea gestionării deșeurilor revine administrației publice locale conform **Legii 101/2006 privind serviciile de salubritate a localităților**. Serviciul de salubritate a localităților ce implică activități de pre colectare, colectare, transport și depozitare a deșeurilor se desfășoară sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale.

Activitatea de salubritate se poate realiza prin:

- gestiune directă de către autoritățile administrației publice locale, prin compartimente specializate;

- gestiune delegată - autoritățile administrației publice locale apelează pentru realizarea serviciilor la unul sau mai mulți operatori de servicii publice, cărora le încredințează (în baza unui contract de delegare a gestiunii) gestiunea propriu-zisă a serviciilor, precum și administrarea și exploatarea sistemelor publice tehnico-edilitare necesare în vederea realizării acestora .

Conform prevederilor Art. 3 alin. (7) din HG 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, toate spațiile de depozitare din zona rurală trebuie să se reabiliteze până la data de 16 iulie 2009 prin salubritatea zonei și reintroducerea acesteia în circuitul natural sau prin închidere conform „Îndrumarului de închidere a depozitelor existente neconforme de deșeuri nepericuloase”. În sprijinul acestei activități de reabilitare a depozitelor din mediul rural vine Ordinul 636/2008 pentru completarea Ordinului 1274/2005 privind emiterea avizului de mediu la încetarea activităților de eliminare a deșeurilor, respectiv depozitare și incinerare în care la alineatul 5 este menționat că “sunt exceptate de la obținerea avizului de mediu prevăzut la alin. (1) spațiile de depozitare din zona rurală care se reabilitează conform calendarului de închidere și ecologizare, cu respectarea prevederilor tehnice prevăzute în anexa nr. 2.”

Pe raza orasului Ianca au existat gropi pentru depozitarea deșeurilor (Ianca, Oprosenesti, Berlesti, Tirlele-Filiu) fiind inchise in iulie 2009.

Suprafețele respective nu erau amenajate pentru această funcțiune și nu au avut un contur delimitat pe teren, nu au avut prevăzute căi de acces, împrejmuire, perdea de protecție forestieră, foraj hidro pentru observarea calității apelor freactice, depozitarea făcându-se la întâmplare. Deșeurile existente din depozite fiind reprezentate in general prin gunoi de grajd și menajer.

Depozitarea gunoaielor în locuri neamenajate dă un aspect dezolant adăugându-se toxicitatea unora dintre materialele aruncate. Intervenția omului are efecte negative prin faptul că se accelerează procesul de eroziune, surpări, prăbușiri, prin defrișarea vegetației

subarboricole și erbacee, cât și prin săpăturile făcute pentru a folosi material în construcții.

În localitatea Ianca situația gestiunii deșeurilor este următoarea:

- există un contract încheiat cu Direcția Serviciilor Publice Ianca pentru colectarea deșeurilor menajere, prestatorul asigurând serviciul de ridicat, transportat și depozitat reziduuri menajere la depozitul ecologic Galbinasi, jud.Buzau.

- pentru deșeurile biodegradabile există un contract încheiat cu Direcția Serviciilor Publice Ianca, prestatorul asigurând serviciul de ridicat, transportat în stația de compostat situat pe DJ 221-Ianca Sutesti.

1.5. Starea factorilor de mediu

1.5.1. Factorul de mediu – apa

Pe suprafața comunei se găsesc lacurile: Ianca (310 ha) și Plopu (214 ha) care sunt în inventarul domeniului public.

Forajele executate în zonă au pus în evidență prezența unor complexe acvifere de adâncime în pleistocenul superior, începând în jurul adâncimii de 20 m și se continuă până la 120-140 m. Se remarcă o uniformitate a faciesurilor, dominate de prezența argilelor la unele nivele cu pachete de nisipuri și mult mai rar cu pietrișuri. Din aceste caracteristici se desprinde concluzia că regiunea este lipsită de cursuri de apă mai importante, cu debite care să determine depunerea aluviunilor grosiere caracteristice faciesului de albie majoră.

Starea factorului de mediu apă este influențată în primul rând antropic și în mai mică măsură de către agenții economici ce își desfășoară activitatea în raza

administrativă. Sursele de poluare sunt în general manifestate asupra freaticului de către populație, fiind de natură organică și doar accidental de altă natură.

1.5.2. Factorul de mediu – aer

Calitatea aerului este apreciată prin realizarea inventarului anual al emisiilor de poluanți în atmosferă. Inventarul local al emisiilor de poluanți în atmosferă se realizează pe baza informațiilor furnizate de operatorii economici inventariați (nivelul producției, utilaje, instalații și vehicule utilizate și consumuri totale de carburanți/combustibili utilizați în anul precedent) și pe baza unor date statistice (număr de locuitori din județ, numărul și categoriile de autovehicule înmatriculate, etc.).

La nivelul A.P.M. Brăila supravegherea calității aerului se realizează prin următoarele rețele:

- Rețeaua de urmărire a pulberilor sedimentabile: 5 puncte;
- Rețeaua de urmărire a precipitațiilor: 4 puncte.

Pe teritoriul județului Brăila nu s-au constatat și nu s-au delimitat zone critice generate de poluarea atmosferei. Aceste concluzii sunt rezultatul, atât al activității de monitorizare a atmosferei, cât și din Studiile de Impact și Bilanțurile de Mediu, elaborate de diferite institute de specialitate pentru unii agenți economici. Indicatorii de poluare a atmosferei la emisie urmăriți (NO_x, SO₂, NH₃, H₂S, pulberi în suspensie și sedimentabile și Cl₂) s-au situat mult sub valorile concentrațiilor maxime admise și nu s-au înregistrat precipitații acide.

Principalele surse de poluare a aerului o reprezintă gazele de eșapament, aerosoli, pesticide, fumul de la încălzirea spațiilor de locuit, pulberi.

Un alt factor de poluare îl reprezintă Drumul Național DN2B, care trece prin orasul Ianca, astfel locuințele ce sunt în zona lui pot fi afectate prin zgomot, praf și noxe.

Orasul Ianca nu este prinsă în programul de supraveghere, deoarece la nivelul administrativ teritorial nu există surse majore de poluare a aerului, în zona neexistând o activitate industrială cu impact.

Ca urmare a faptului că monitorizarea poluanților atmosferici nu a relevat depășiri ale valorilor limită, se poate afirma că **nu se conturează zone critice sub aspectul poluării atmosferei.**

1.5.3. Factorul de mediu – sol

Solul este principalul suport al tuturor activităților socio-economice și constituie factorul de mediu expus cel mai ușor la poluare.

Calitatea solului este determinată de factori naturali cum sunt relieful, clima, vegetația, timpul, dar și de factori antropici. Astfel, practicile agricole neadaptate la condițiile de mediu, tratamentele și fertilizările făcute fără fundamentare agro-pedologică, agrotehnica, deversările de substanțe chimice periculoase, depozitățile de deșeuri de toate categoriile, reprezintă factori antropici care modifică sensibil și rapid calitatea solurilor.

În funcție de destinație, terenurile sunt :

- terenuri cu destinație agricolă ;
- terenuri cu destinație forestieră ;
- terenuri aflate permanent sub ape ;
- terenuri din intravilan, aferente localităților urbane și rurale pe care sunt amplasate construcțiile, alte amenajari ale localităților, inclusiv terenurile agricole și forestiere ;
- terenuri cu destinații speciale cum sunt cele folosite cele pentru transporturile rutiere, feroviare, navale și aeriene, plajele, rezervațiile, monumentele naturii, ansamblurile și siturile arheologice și istorice etc.

În categoria terenurilor cu destinație agricolă intră :

- terenurile agricole productive – arabile, viile livezile, pepinierele viticole, pomicole, pășunile, fânețele, serele, solariile, răsădnițele etc.
- terenurile cu vegetație forestieră dacă nu fac parte din amenajările silvice, pășuni, împădurite;
- terenurile ocupate cu construcții și instalații agrozootehnice, amenajări piscicole și de îmbunătățiri funciare, drumuri tehnologice etc.
- terenuri neproductive care pot fi amenajate și folosite pentru producția agricolă.

Solul se formează printr-un proces foarte lent, el poate fi considerat ca resursă neregenerabilă. Solul ne furnizează produse agricole, biomasa și materii prime. El servește ca o platformă pentru activitățile umane și peisaj și ca o arhivă culturală și joacă un rol esențial pentru habitat. Solul depozitează, filtrează și transformă multe substanțe, incluzând apa, nutrienții și carbonul.

Solul specific localității Ianca este caracterizat, în cea mai mare parte, printr-un strat biologic format din loess și formațiuni loessoide și nu prezintă degradări importante, fiind caracteristic zonei de stepă.

Principalele surse de poluare a factorului de mediu sol o reprezintă pe deoparte folosirea îngrășămintelor chimice în agricultura și pe de alta parte lipsa rețelei de canalizare, depozitarea și arderea deșeurilor menajere și animaliere provenite de la populație și unitățile agricole, de unde particulele ușoare, prin lipsa împrejmirilor, platformelor amenajate și a perdelelor de protecție, sunt antrenate de către vânt. Îngrășămintele de orice natură, aplicate în mod rațional, ocupă un loc prioritar pentru menținerea și sporirea fertilității solului, pentru creșterea producțiilor agricole.

Totuși, în cazul în care sunt folosite fără a se lua în considerare natura solurilor, condițiile meteorologice concrete și necesitățile plantelor pot provoca dereglarea echilibrului ecologic (mai cu seamă prin acumularea nitraților).

Abaterile de la regimul optim de irigare pot avea efecte negative asupra solului.

Modificări însemnate pot avea loc din cauza calității apei de irigare folosite, fiind posibilă apariția fenomenelor de salinizare și alcalinizare, (în situația apelor conținând săruri), sau modificarea texturii (în măsura în care apa conține aluviuni în suspensie).

Din evidențele APM Brăila nu rezultă existența unor zone critice din punct de vedere al poluării solului, dar s-au constatat o serie de forme de degradare, ca efect al diferitelor activități antropice, cum ar fi: tasarea solului, fenomene de deșertificare, dereglarea regimului hidric și hidrogeologic, fenomene de salinizare și înmlăștinire secundară, ocuparea cu halde de depozitare deșeuri industriale, deșeuri de pesticide, platforme de deșeuri menajere și gunoi de grajd. Datorită acestor activități antropice recomandăm utilizarea perdelelor de protecție antierozionale, efectuarea lucrărilor agricole cu amendamente.

1.5.4. Factorul de mediu – Zgomot si vibratii

Amplasamentul satelor componente orasului Ianca de-a lungul unor rețele de transport de tip național determină în oarecare măsură un disconfort acustic, având în vedere amplasarea locuințelor în imediata vecinătate acestora, dar nu determină poluare fonică majoră, măsurătorile efectuate de către APM Brăila arătând încadrarea în normele de zgomot în vigoare.

1.5.5. Factor de mediu – ecosisteme terestre si acvatice

Orasul Ianca face parte din aria protejata Ianca - Plopu – Sărat ROSPA0048, Longitudine N 45° 12' 11" ; Latitudine E 27° 40' 7" Suprafata: 1 982.1 ha, Judetul: Brăila (100%).

Situl cuprinde sase lacuri, dintre care trei sunt amenajări piscicole (lacurile Seaca, Esna si Lutul Alb). Lacurile Ianca si Plopu sunt localizate pe teritoriul orasului Ianca, respectiv satului Plopu, oras Ianca. Perimetrul Lacului Plopu prezintă habitate de stufăris în proportie de 40%.

Clase de habitate: râuri, lacuri, mlastini, turbării, culturi (teren arabil), păsuni, alte terenuri arabile.

Calitate si importantă: Acest sit găzduieste efective importante ale unor specii de păsări protejate. Situl este important pentru populatiile cuibăritoare si în perioada de migratie.

Vulnerabilitate: Lacul Ianca este situat la intrarea în orasul Ianca, în apropiere fiind amplasată o fermă crestere păsări si locuinte. În jurul lacurilor păsunatul se realizează pe seama productiei vegetale naturale. Existenta amenajărilor piscicole poate face dificilă protectia păsărilor ihtiofage. Lacul Movila Miresii (lac sărat) este localizat aproape de locuintele din localitatea acelasi nume.

Activitățile care se vor desfășura la nivel orasenesc nu vor influența semnificativ biodiversitatea locală. Se consideră că, impactul asupra ecosistemelor acvatice și terestre este nesemnificativ.

1.5.6. Factorul de mediu – asezari umane si alte obiective de interes public

Satele de câmpie au o caracteristică a lor ca urmare a condițiilor de climă, sol, fiind amplasate grupat în imediata vecinătate a căilor de transport, fapt ce le generează și anumite stări de nesiguranță în contact cu factorii fizici și antropici.

Gospodăria tradițională s-a structurat conform necesităților izvorâte din natura regiunii și a ocupațiilor specifice acesteia. Fiind o gospodărie de câmpie, ocupațiile principale: agricultura și creșterea animalelor s-au reflectat atât în proporțiile acesteia, cât și în numărul, forma și dispunerea anexelor ridicate pentru a suplini diversele necesități. Ea grupa casa de locuit, oborul cu anexele gospodărești și grădina de zarzavat. Dintre acestea, grădina de zarzavat este de dată recentă, apărută după 1900. Gospodăria adesea era împrejmuită doar cu șanț, uneori cu „ogrinji”, mai rar cu gard de nuiele.

Ianca este o localitate mare din punct de vedere demografic, care are potențial de dezvoltare în viitor, având în vedere o serie de factori importanți cum ar fi: suprafața agricolă, amenajările de irigații și desecări, lacurile naturale destinate în principal folosinței piscicole, societățile comerciale înființate și căile de acces ce fac legătura cu județul și țara.

Așezarea geografică a orasului Ianca permite dezvoltarea turismului și agroturismului.

Din aceste considerente se poate susține că factorul de mediu este în limita admisă.

1.6. Concluzii si recomandari

Studiul elaborat a identificat principalele aspecte ale problemelor de mediu ale orasului Ianca. Aceste aspecte vor permite firmei de proiectare care va întocmi Planul de Urbanism General, să ofere cele mai bune propuneri de îmbunătățire a condițiilor de viață și de mediu a locuitorilor din arealul studiat.

Ca eforturi urgente din partea autorităților locale și județene se desprind următoarele:

- Existinderea rețelei de alimentare cu apa si a canalizarii, colectarea și restaurarea stației de epurare pentru eliminarea poluării cu ape uzate a solului, apelor de suprafață și subterane ;
- Depozitarea controlată a deșeurilor : în acest sens, fiecare unitate funcțională va avea spații special amenajate, iar colectarea deșeurilor se va face selectiv, se va asigura transportul containerizat și depozitarea la locuri special amenajate în acest sens, agrementate. Prin realizarea unui sistem centralizat de colectare a deșeurilor, se poate rezolva și problema deșeurilor care nu provin din gospodării (nămol, deșeuri prăfoase, deșeuri industriale, deșeuri voluminoase) se depun pe depozitele de clasa B numai amestecate cu deșeuri menajere;
- Reducerea riscului seismic se va realiza prin reducerea vulnerabilității construcțiilor existente, propunând soluții constructive care să respecte normele de construcții în vigoare caracteristice zonei;
- Diminuarea zgomotului și atenuarea efectului erozional prin înființarea perdelelor de protecție anticlimaterică și antierozională, având în vedere și aportul schimbărilor climatice din ultimii ani;
- Crearea de spații verzi conform normelor de mediu naționale și europene;

- Plantarea de arbori și arbuști de esența pretabile condițiilor de climă și relief, care să permită refacerea habitatelor naturale și îmbunătățirea cerințelor de ordin ecologic, precum și refacerea terenurilor degradate;

- Diminuarea până la eliminare a surselor potențiale de poluare în aer, optând parțial sau integral pentru soluții alternative de energie utilizată;

- Prevenirea producerii riscurilor naturale: în zona amplasamentului neexistând factori de risc natural major;

Se recomandă întreținerea construcțiilor existente atât de natură civilă, cât și de natură hidrotehnică, pentru a reda comunei aspectul urbanistic corespunzător secolului XXI.

ELABORATOR,

EXPERT DE MEDIU

GUZU MIRELA